

[Ib Christensen]

Men der har i de senere år været en berettiget og stigende opmærksomhed omkring disse problemer vedrørende farlige og ukendte stoffer. Det er derfor nødvendigt, at der gøres en forebyggende indsats, og det er derfor også prisværdigt, at regeringen har taget dette initiativ.

Flere ordførere har udtalt betænkelighed ved bemyndigelsens omfang, og også os forekommer det at være en overordentlig rummelig bemyndigelseslovgivning, der her lægges op til. Det er klart, at det, med de mange tusinder af stoffer der kan blive tale om, ikke kan være anderledes, end at der må være en måske ret betydelig grad af bemyndigelse, men det er jo ikke den eneste forklaring. Den anden forklaring, som også tidligere er strejft af en ordfører, er den, at der også på dette område er og kan forventes nogle EF-bindinger, og det er vel også grunden til den rummelighed, man har prøvet at tilstræbe i dette lovforslag.

Et af de problemer, der har været i forbindelse med arbejdsmiljøproblemerne, er, at laboratoriekapaciteten har været for lille. Man kan nok have sine tvivl om, hvorvidt det har været særlig hensigtsmæssigt at udbygge arbejdstilsynet så hurtigt og på den måde, det er sket, selv om der grundlæggende har været et behov for det; man burde nok have prioriteret udbygningen af laboratoriekapaciteten højere, end man har. Men det råder dette forslag jo bod på, og jeg synes, det er en positiv egenskab ved det, at der omsider tilsyneladende skal ske noget videre her.

Vi vil altså, på baggrund af de bemærkninger jeg her har gjort, se positivt på forslaget i udvalget, og vi vil herunder gerne have indblik i, i hvilket omfang og hvordan man kan forvente bemyndigelserne bliver brugt, og vi vil også overveje en eventuel stramning af de bemyndigelser, der her lægges op til.

Kurt Hansen (VS):

VS har flere gange, dels alene, dels sammen med andre partier, taget initiativer, der skulle sikre en effektiv forhåndskontrol af stoffer og materialer. De er blevet afvist af en række partier her i salen; ikke mindst har det parti, arbejdsministeren tilhører, overhovedet ikke været til at få i tale angående disse problemer tidligere.

Hovedsagelig handler dette forslag om registrering af nye stoffer og materialer, der skal markedsføres, men man kan også forestille sig, at andre stoffer, som allerede er taget i brug og anvendes i produktionsprocesserne, kan registreres. Det er stort set det, det handler om, og det er jo aldeles begrænset.

Forslaget giver, efter hvad vi kan se, ikke nogen som helst reel mulighed for indsigt i og kontrol med farligheden og beskaffenheden af de forskellige stoffer og materialer, man arbejder med som lønarbejder. Det har man ingen indflydelse på, tværtimod siges det ganske klart i ministerens fremsættelsestale, at det centrale i forslaget er at give arbejdsministeren adgang til at skaffe øget viden frem om stofferne og deres virkninger.

Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at når man har fået registreret de forskellige stoffer og materialer, må de oplysninger, man indsamler, ikke komme videre til uvedkommende. I den forbindelse vil jeg gerne spørge arbejdsministeren, om de lønarbejdere, der arbejder med de forskellige stoffer, i denne henseende er uvedkommende. Det vil jeg bede arbejdsministeren svare på her ved førstebehandlingen.

Endvidere er der et stort problem i § 49 c, hvor der i stk. 1 står:

»Arbejdsministeren kan fastsætte regler om, at et stof eller materiale, der kan være farligt for eller i øvrigt forringe sikkerhed eller sundhed, ikke må anvendes, hvis det kan erstattes af et ufarligt, mindre farligt eller mindre generende stof eller materiale.«

Her giver man arbejdsgiverne en lovhemmel til at bruge los af de forskellige stoffer og materialer, som kan være aldeles sundhedsfarlige og helbredsnedbrydende; det er realiteten i det. Man siger: kan I ikke på en økonomisk forsvarlig baggrund finde erstatningsstoffer, så køber bare videre med det stof, I bruger på nuværende tidspunkt. Skulle der så være problemer endda, skulle der være nogle teknikere og kemikere, der finder ud af at påvise, at et stof er kræftfremkaldende, så får I da bare en maske eller asbestdragt på, vi pakker jer ind, giver jer vat i ørerne og gasmaske på. Det er realiteten i denne paragraf; det er et fint håndslag til arbejdsgiverne, arbejdsministeren giver her. Derfor må man også spørge sig selv, om det reelt er ud fra økonomiske begrundelser, dette her skal